

## LXXXII.

## B e t æ n k n i n g

over

## Forflag til Lov om Sagførervæsenet.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 20de Juli 1880).

Det er overdraget undertegnede Udvalg at afgive Betænkning over det af Regjeringen forelagte Forflag til Lov om Sagførervæsenet.

Om der end paa nogle, rigtignok mindre væsentlige Punkter har viist sig Overensstemmelse mellem alle Udvalgets Medlemmer, er der dog i Hovedsagen en saa stor Meningsforskjel, at Flertallet og Mindretallet hvert for sig skal yttre sig. Det bemærkes, at Udvalget har modtaget tvende Udtalelser om Lovforslaget, den ene fra Bestyrelsen for den almindelige Sagførervereening, den anden fra Bestyrelsen for den københavnske Sagførervereening, hvilke ville findes vedtrykte som Bilag I og II.

Flertallet (Breinholt, Cederfeld, Grifsen, Krieger, Neergaard, Nielsen og Ussing) tror i det Hele at burde tilraade Lovforslaget med de nebenfor angivne Ændringer; dog er dette for medundertegnede Nielsens Bedkommende kun slet med endel Betænknelighed, særlig forsaavidt angaar 3die Afdeling, dels med Hensyn til Formen for Kontrolen som udelukkende bestaaende af Standens egne Medlemmer, dels fordi det nævnte Medlem formener, at naar en Kontrol overhovedet skal etableres, der da med Høie kunde reises det Spørgsmaal, om ikke denne dog rettest maatte stilles i Bero, indtil det viser sig, om den paa-tænkte store Reform af Retsvæsenet maatte lade sig gennemføre. Nævnte Medlem har imidlertid dog troet at kunne slutte sig til Flertallet, fordi Forflaget i hvert Fald vil kunne tjene som en Prøve og bane Veien for mulige Forbedringer.

Det første Afsnit, der handler om Sagføreres Bestikelse, Virksomhedsakts og Afgang til at benytte Fuldmægtige m. M., hviler

paa den nugjældende Lov af 26de Mai 1868, i hvis Bestemmelser der kun foreslaas enkelte Ændringer. Der er saaledes opstillet 30 Aars Alder (§ 1) som almindelig Betingelse; derhos er Tiden for Uddannelsen gennem Fuldmægtigstillingen forlænget fra 3 til 5 Aar (§§ 3 og 4), de særlige Betingelser, der stilles til Dommerfuldmægtigen ere noget skærpede, og Amtsfuldmægtiges Uigestilling med Dommerfuldmægtige er foreslaaet hævet.

Flertallet kan tiltræde Forflaget om 30-Aars-Fordringen, (idet vi dog maa tilraade en Lempelse i den nærmeste Tid efter Lovens Træden i Kraft, Nr. 23) saavel som Forlængelsen af 3 Aar til 5 Aar; derimod er det forekommet os, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at berøve Amtsfuldmægtige Afgang til ad denne Bei at opnaa Sagførerstillingen, medens det vel maa anses konsekvent ogsaa her at fordre, at den Paagjældende i 5 Aar har fungeret som første Amtsfuldmægtig. Da imidlertid hverken Stillingen som første Dommerfuldmægtig eller som første Amtsfuldmægtig er bestemt afgrændset ved Lovgivning eller Praxis, turde det være rigtigt i alt Fald at fordre en udtrykkelig Anmeldelse fra vedkommende Embedsmænd om den Paagjældendes Antagelse i denne Stilling, naar der derpaa siden skal bygges Afgang til Sagførervirksomhed. Flertallet har imidlertid Grund til at befrygte, at den Indskrænkning i Sagførernes usforholdsmæssigt store Antal, som væsentlig søges opnaaet ved de foreslaaede Ændringer, ikke vil blive naaet. Vi have derfor, idet vi med Regjeringen ere enige i, at en Opgivelse af det Princip, hvorpaa Loven af 1868 hviler, nemlig Agangen til Sagførerstillingen kun er bunden til almindelige lov-